

Latvijas Nacionālās frontes

LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

Iznāk kopš 2002. gada 2. maija

WWW.FRONTES.LV

RINKĒVIČA PAZIŅOJUMS – pret tautas un valsts interesēm

Novembra sākumā Latviju un arī pasauli pāršalca mūsu tautu un valsti apkaunojoša ziņa – Latvijas Republikas ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs ar lepnumu paziņoja, ka ir gejs jeb pederasts. Citu valstu politiķi (piemēram, Igaunijas prezidents), kas ir zaudējuši sajēgu par morāli un garīgo veselību, steigās sveikt viņu par “drosmi”. Tas liek domāt, ka daudzus tā saucamās Rietumu pasaules politiķus ir traumējusi pederastijas un lesbisma apsēstība, kas degradē cilvēka personību un laupa veselo saprātu. ASV diplomātiskās misijas vadītāja Latvijā Šārona Hadsone-Dīna izteikusi cieņu Latvijas ārlietu ministram: “Kā vienmēr ASV vēstniecība ir lepna par spēcīgo partnerību ar jums.” Igaunijas prezidents Tomass Hendriks Ilvess Rinkēviču sveica ar vārdiem:

“Ļoti drosmīgs vīrs un ļoti labs ārlietu ministrs.” Savukārt Lietuvas ārlietu ministrs Lins Linkēvičs raksta: “Mans draugs Edgar, apbrīnoju tavu drosmi un tavu patiesumu.” Netrūkst apsēsto politiķu arī tepat, Latvijā. Piemēram, Nils Ušakovs, kurš priecājas par Rinkēviču: “Apsveicami. Novēlu veiksmi darbā un privātajā dzīvē!”

Par ministra paziņojumu sašutumu pauž ārsts Andris Rubins. Masu medijiem viņš ir izsūtījis atklātu vēstuli, kas adresēta LR ārlietu ministram Edgaram Rinkēvičam. Andris Rubins ir piecu bērnu tēvs, profesors, Latvijas Universitātes katedras vadītājs, Latvijas un Baltijas Dermatovenerologu asociācijas prezidents, Eirāzijas 5.kongresa prezidents.

ABONĒJIET “DDD” VISAM 2015. GADAM!

Maksa 12 mēnešiem: **16,40 eiro**

Abonējiet:

- visās Latvijas pasta nodaļās
- internetā: www.abone.pasts.lv vai www.abone.lv
- pa tālr.: 67008001, 27008001
- “DDD” redakcijā (tālr.: 67140680; e-pasts: ddd@fronte.lv)

Par abonēšanas iespējām uz ārzemēm lūdzam interesēties “DDD” redakcijā!

Arī 2015. gadā laikraksts “DDD” iznāks divas reizes mēnesī – piektdienās.

PUVE ĀRLIETU MINISTRIJĀ

Saruna ar ārstu, profesoru Dr.hab.med. **Andri Rubinu**

DDD: Jūs esat uzrakstījis atklātu vēstuli ārlietu ministram Edgaram Rinkēvičam, paužot protestu pret ministra lepošanos, ka ir homoseksuāls.

domā par savas nācijas, ģimenes, bērnu un mazbērnu nākotni, nevaru atbalstīt propagandu, kādu veic mūsu valsts ārlietu ministrs.

“Es kā Latvijas pilsonis, piecu bērnu tēvs, kurš domā par savas nācijas, ģimenes, bērnu un mazbērnu nākotni, nevaru atbalstīt propagandu, kādu veic mūsu valsts ārlietu ministrs.”

Andris Rubins: Jā, jo es uzskatu, ka ārlietu ministra rīcība ir glēva un nekultūrāla, tā nav valsts interesēs. Ja viņš gribētu, lai viņu daudz maz ciena, viņam vajadzētu vismaz atkāpties no ministra amata. Kā ārlietu ministrs viņš, manuprāt, nedrīkst paziņot par savu homoseksuālismu un palikt amatā. Viņš taču iespaido ne vien Latvijas sabiedrību, bet tiekas ar ārzemniekiem, un ne visas valstis atzīst viņa novirzi! Ja viņš gribēja atklāt savas tieksmes, tas bija jādara pirms vēlēšanām un kaut vai jādibina sava partija un jāstartē – tad mēs redzētu, vai viņu ievēlētu.

Es nesaprotu, kam Rinkēviča atzīšanās bija domāta – vai savai reklāmai? Tagad daudzi slavē, ka viņš ir izdarījis gandrīz vai varoņdarbu... Bet iedomājieties, kas notiktu, ja visi būtu homoseksuāļi? Aizietu taču bojā visa cilvēce! Cilvēki šodien mirst no AIDS, no Ebola vīrusa, vēl no dažādām slimībām, un tagad vēl šis...

Es kā Latvijas pilsonis, piecu bērnu tēvs, kurš

DDD: Degradējošā valsts politika ir vērsta uz taisnības nomelnošanu, un daudzi baidās skaļi nosaukt lietas īstajos vārdos. Vai neesat saņēmis represijas par atklātību pret ārlietu ministru?

A.R.: Nē, šobrīd nekas tāds nav bijis. Taču es nesmu arī redzējis, ka kāds masu medijs būtu publicējis manu atklāto vēstuli. Sprotu, ka homoseksuālistiem tā nepatīk. Varbūt vajag ielikt maksas sludinājumu? 2000. gadā biju uzrakstījis “Astoņkājis Latvijas medicīnā” par nesaimnieciskumu un izšķērdību Veselības ministrijā un VOVA (Valsts obligātās veselības apdrošināšanas aģentūra), bet neviens medijs nepublicēja, līdz nesamaksāju kādus 300 latus. Tika publicēts “NRA” (27.01.2001.) un “Latvijas Ārstu žurnālā” (2000. gada decembrī). Pēc tam cilvēkus, kas bija noziegušies medicīnas pasaulē, arī notiesāja.

Es uzskatu, ka Rinkēvičs, reklamējot homoseksuālismu, vērsas arī pret Satversmi, jo 110. pantā

ir ierakstīts, ka valsts aizsargā un atbalsta laulību – savienību starp vīrieti un sievieti. Tas ir nepieļaujami! Satversmes 110. pantu drīkstētu grozīt tikai referendumā, tas būtu jānosaka ļoti stingri.

DDD: Tātad pēc savas būtības Rinkēviča veikta homoseksuālisma propaganda ir noziedzīga, pretēja valsts un tautas interesēm?

A.R.: Ja ir cilvēki, kam nepatīk mūsu likumi, mūsu Satversme – mēs taču esam Eiropas Savienībā, lai viņi brauc uz Holandi, dzīvo un precas tur savā starpā, kā vien grib! Bet es esmu latvietis, tāpēc cīnos par latviešu tautas interesēm, par normālu ģimeni

ar bērniem, par patiesām vērtībām.

ĀRLIETU MINISTRIJA – HOMOSEKSUĀĻU SAIETS?

DDD: Ko, jūsprāt, šāda ārlietu ministra lepošanās ar savu homoseksualitāti vērsta jaunatnei? Liekas, ka mērķtiecīgi, ar propagandas palīdzību tiek saputrota izpratne par pareizo un nepareizo, dabisko un pret dabisko. Ir arī tāds teiciens: “Zivs pūst no galvas.”

Turpinājums 4. lpp.

Šajā numurā lasiet!

IR JĀMAINĀS TAUTU RAKSTURIEM

Saruna ar Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāju **Aivaru Gardu**

→ 2. lpp.

TIESLIETU MINISTRIJA IZŠKĒRDĒ LAIKU UN NAUDU

→ 6. lpp.

KAS IR NACIONĀLISMS vai Augstākās nacionālās vērtības

→ 8. lpp.

IR JĀMAINĀS TAUTU RAKSTURIEM

Saruna ar Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāju **Aivaru Gardu**

LIELKRIEVU ŠOVINISMS

DDD: Kad Krievija okupēja Krimu, daļa latviešu cerēja, ka visi latvieši un pie varas esošie beidzot sapratīs, cik svarīgi ir likvidēt okupācijas sekas, īstenojot dzīvē 1996. gadā pieņemto Deklarāciju par Latvijas okupāciju. Bet diemžēl redzam, ka pēc būtības nekas nemainās. Kā jums liekas, kāpēc tas tā, un kam vēl būtu jānotiek, lai mūsu valsts vadītāji sāktu kaut ko saprast un rīkoties?

Aivars Garda: Nezinu gan, kam vēl būtu jānotiek. Manā izpratnē sen jau viss ir noticis, lai tas vadzīs būtu pilns. Kur nu vēl, ja atceramies okupantu izgājienu, kad tika balsoots par krievu valodu kā otro valsts valodu Latvijā. Jau pēc tā vienīgi aklajam un stulbenim varēja nebūt skaidrs, ar ko ir darīšana – ar piekto kolonnu, kuru toreiz uz vēlēšanām vadīja Nils Ušakovs, kurš reizē ir arī Rīgas mērs. Kad ukraiņu sievietei Olgai Bergai intervijā jautājam, vai Kijevas mērs varētu būt tāds okupants kā Ušakovs, viņa atbildēja – nē, tas nav iespējams, ka Kijevas mērs varētu būt Ukrainas

A.G.: Putins, uzstājoties par Krimas pievienošanu (īstenībā – sagrābšanu) Krievijai, ar savu rīcību ir piemērs. Visus, arī savus tautiešus krievus (būtībā savus tautiešus – Krievijā), kuri bija un ir pret Krimas sagrābšanu (okupāciju), viņš uzreiz nosauca par piekto kolonnu. Mēs par piekto kolonnu saucam okupantus, bet latviešu nodevējus saucam par kangariem. Tātad Putins ar savu uzstāšanos sacēla tādu lielkrievu šovinisma vilni, ka krievu pūlis parādīja pretīgo īpašību – šovinismu. Gan daudziem Ukrainā dzīvojošajiem krieviem, gan Krievijas krieviem tagad riebjas viss ukrainiskais un, kā izrādās, jau sen. Cik Ukrainā dzīvojošie krievi bija priecīgi, kad Krīma pievienojās Krievijai! Televīzijā rādīja, kāds krieviem ir naids pret ukraiņiem – sak, *nevajadzēs mācīties to riebīgo ukraiņu valodu!* Viņi dzīvo ukraiņu zemē, bet nes sevi naidu pret ukraiņiem, gluži tāpat kā šeit, Latvijā, okupantiem ir naids pret mums, tikai tāpēc, ka mēs vēl esam dzīvi un elpojam.

Stāstu to tāpēc, ka tieši valsts vadītājam tauta klausas. Ja mūsu valsts vadītāji pateiktu: viss, tagad

modināšana latviešos. Tauta klausas, ja to pasaka tieši pie varas esošais. Ja to pasaka kāds no mums, tauta baidās no valsts varas reakcijas.

Cilvēkiem ir bailes – ja nu kaimiņš uzzinās, ka esmu par okupantu izraidīšanu, kas tad ar mani

mūsu valsts vadītāji nav neko labāki par Putinu. Putins savai tautai attīsta slikto īpašību – šovinismu, bet arī mūsu valsts vadītāji audzina savai tautai liktas īpašības – bailes, glēvumu, pakļāvību netaisnīgumam, pazemošanos. Ar ko viņi atšķiras no Putina?

“Ja statistika ir pareiza, ko okupanti savā “Veski” raksta, tad var iznākt, ka okupantu jaunieši aizbrauc prom, mēs pamājam viņiem ar lakatiņu, un gados vecākie dabiskā kārtā aizies no šīs zemītes. Varbūt ir cerība, ka mūsu tauta tādā veidā izglābsies. Bet tas nebūs mūsu tautas nopelns.”

būs tālāk?! Ja Putina vietā Krimu aicinātu pievienot kaut kāda Putina opozīcija un Putins būtu pret, tad vienkārši nekas nesaņemtu, bet tagad Putins ir krievu visdārgākais cilvēks. Opozīcijas demokrāti Krievijā (Ņemcovs un pārējie) ir nolīduši kaut kur klusi kā pelītes, jo tagad pateikt kaut ko pret Putinu nozīmē, ka krievu šovinisti tevi sabradās. Gluži vai katrs zemnieks Krievijā ir par to, ka Krīma ir jāpievieno, katrs zemnieks ir par bruņošanu, katrs strādnieks ir pārliecināts, ka no krieviem ir jābaidās... Pūlis Krievijā vēlas, lai visa pasaule baidās no krieviem. Un, protams, šo vilni Putinam un visai varas kliķei ir izdevīgi uzturēt, jo naftas un gāzes kritās cenas, un krieviem kļūst grūtāk.

Daži Krievijas demokrāti izteicās, ka krievu tautai nemaz nav vajadzīga demokrātija. Brīvību? Nē! Viņam iepatē pārliecību, ka viņš ir stiprs krievs – no viņa pat amerikānis baidās un arī visi pārējie. Ar to viņam pietiek. Viņš dzīvo no maizes un skāba gurķa ziemā – galvenais, lai no viņa baidītos.

Te man atmiņā nāk Eduarda Berklava stāstītais par izsūtījumu Krievijā. Viņš dzīvoja, kā pats teica, pie ļoti jaukiem, sirsnīgiem cilvēkiem – istām krievu dvēselēm. Bet, tikko viņš pateica, ka atrodas tur tāpēc, ka ir pateicis, ka lielkrievu šovinisti sabraukuši tik lielā skaitā Latvijā un traucē latviešiem dzīvot, tad tie jaukie krievi uzreiz kļuva naidīgi pret viņu – kā pret fašistu. Tagad Krievijā visos propagandas raidījumos arī redzam, ka Ukrainā pie varas esot fašisti, fašisti, fašisti – katra vārda galā: fašisti. Arī mēs, kad rāda kadrus par 16. martu Rīgā, esam *fašisti*, bet tagad ukraiņi ir vēl lielāki *fašisti* par mums.

DDD: Klausoties, ko jūs sakāt, man liekas, ka

A.G.: Jā, mūsu valsts vadītāji kultivē sliktās īpašības un dara to sen jau. Kad Putins pirmo reizi tika pie varas, viņš nebija tāds kā tagad. Atceros viņa teikto, ka Krievijai ir jāatmet savas impēriskās ambīcijas. Tagad viņš ir mainījis kursu, pat ļoti pretēji. Bet mūsu valsts vadītāji izdara lielu noziegumu, ieaudzinot latviešu tautā nieciskumu, bailes – ka tikai kaut kas nenotiek un tādā garā.

LATVIEŠU TAUTAI IR JĀKĻŪST DROSMĪGAI

DDD: Pie varas esošie neaicina tautu atbrīvoties no piektās kolonnas. Tauta arī nevēlas pašorganizēties. Vai tiešām nav cerību atbrīvoties no lielās krievvalodīgo masas?

Aivars Garda: Vienā no pēdējās nedēļas laikrakstiem “Veski”, kas iznāk krievu valodā, ir publicēta intervija ar trim, manuprāt, okupantiem.

Viena ir Latvijas Krievu kultūras biedrības priekšsēdētāja Jeļena Matjakubova, otrs kaut kāds politisko zinātņu doktors Andrejs Berdņikovs, bet trešais – politologs Alekssandrs Gamaļejevs. Šie intervijā spriež par krievu stāvokli šeit, cik tas ir grūts un slikts. Doktors neslēpa savas lielās bažas par kritisko situāciju Latvijas krievvalodīgo rindās. Viņš esot veicis pētījumu krievu vidusskolās, un tikai viens no 16 saista savu dzīvi ar Latviju. Mēs, to dzirdot, varam iesaukties: “Paldies Dievam!” Tāpat varam teikt: paldies Dievam, ka šo vidusskolnieku vecāki un vecvecāki kaut kādu iemeslu dēļ nav ieiguviši Latvijas pilsonību. Sajā ziņā kaut kāda cerība jau, protams, pastāv, ka viņi visi aizbrauks. Taču ir kāds “bet”. Jau 1999. gadā

rakstīju: ja man teiktu, ka okupanti visi aizbrauc bez latviešu gribas un prasības to darīt, tad gandrīz vai teiktu, lai viņi nebrauc projām. Es, protams, viņus neaizkavētu to darīt, bet mūsu tautai tas neko nedotu – tā neklātu labāka.

Tagad arī mūsu tauta neparāda drosmi, kas tiek prasīta, jo ārējais ienaidnieks – okupants – ienāk valstī tad, kad tās iekšienē kaut kas nav kārtībā. Tātad jau Ulmaņa laikos kaut kas nebija kārtībā, ja Latvija tika okupēta. Munters bija nodevējs, kas tagad visiem ir skaidrs. Tātad nodevības dēļ zaudējām savu brīvību. Pēc tam mēs necinājāmies. Berklavs cinījās, bet tauta par maz viņu atbalstīja, jo pat nezināja, ka viņš cinās. Lietuvieši rīkojās gudrāk, jo viņu augšējā elītē visi kā Berklavs pa kluso, nevienam neko nesakot, vienkārši nelaida krievus iekšā. Tātad bija stingrāki.

Kādreiz mūs vaino, ka esam naidīgi pret krieviem. Varu jebkuram pateikt, ka tieši mēs (arī es personiski) nesam krievu kultūru Latvijā vairāk nekā paši krievi. Bet daudzi krievi nes uz šejieni lielkrievu šovinismu, pat tā kundze, kura sevi uzskata par Krievu kultūras biedrības priekšsēdētāju. Mums piedēvē naidu pret viņiem, bet man personiski nekad nav bijis naida pret krieviem.

Man pat pret okupantiem nav naida, nerunājot jau par krievu tautu, kas dzīvo Krievijā un ļaunu man nedara. Vienīgi taisnīguma apziņa un tas, ka šis lielais okupantu daudzums apdraud mūsu tautas pastāvēšanu, man liek cīnīties, kā to tagad daru. Bet ļoti daudziem latviešiem okupanti riebjas!

Pirms vairākiem gadiem man reiz pienāca klāt kāds tālaika Saeimas deputāts, kuru šoreiz nenosaukšu

vārdā. Toreiz jau bija izdota grāmata “Nevienam mēs Latviju nedodam!”, tādēļ jautāju viņam: *kāpēc jūs nedarāt tā, lai viņi aizbrauktu prom?* Viņš, paskatījies apkārt un pielicies man pie pašas auss, norūca – kaut viņi ātrāk nosprāgtu! Saku, kāpēc tad lai viņi tā sprāgst nost? Lai vienkārši brauc mājās! Bet viņam bija tāds naids pret viņiem (viņš ilgus gadus vēl bija deputāts)!

Es to stāstu tāpēc, lai krievi-okupanti zina, ka pat tie latvieši, kas tēlo, ka ir viņu draugi, iekšēji vēlas, lai okupanti te nebūtu.

DDD: Tas liek domāt, ka cilvēkiem pietrūkst drosmes, lai šo naidu un nepatiku pret okupantiem izrādītu uz ārpusi – ja latvieši to izdarītu, okupanti taču aizbrauktu?

A.G.: Jā, pat, ja viens deputāts tā darītu – jau būtu labi. Esmu pret naidu, pret tādiem naidīgiem izteikumiem. Esmu kādreiz mēģinjis salīdzinājumu, ko teica Mahātma Gandijs, ka, ja viņam liktu izvēlēties nepretoties ļaunumam un padoties vai pretoties ar naidu, viņš izvēlētos otro variantu – pretoties ar naidu, jo pēc tam viņš tos cilvēkus varētu pāraudzināt, ieaudzināt viņos labumu. Taču no glēviem jēgas nebūtu.

Ja statistika ir pareiza, ko okupanti savā “Veski” raksta, tad var iznākt, ka okupantu jaunieši aizbrauc prom, mēs pamājam viņiem ar lakatiņu, un gados vecākie dabiskā kārtā aizies no šīs zemītes. Varbūt ir cerība, ka mūsu tauta tādā veidā izglābsies. Bet tas nebūs mūsu tautas nopelns.

DDD: Tas nozīmē, ka var nākt atkal jaunas briesmas, bet latvieši nebūs spējīgi tām pretoties?

A.G.: Jā, atkal var nākt jaunas briesmas.

Intervēja Liene Apine

“Tagad arī mūsu tauta neparāda drosmi, kas tiek prasīta, jo ārējais ienaidnieks – okupants – ienāk valstī tad, kad tās iekšienē kaut kas nav kārtībā. Tātad jau Ulmaņa laikos kaut kas nebija kārtībā, ja Latvija tika okupēta.”

okupants (pēc statusa). Tā kā mūsu varas vīriem un sievietēm, man šķiet, vairāk jādraudzējas ar prātu, tai skaitā, ar drosmi, bezbailīgumu, varonīgumu, jo tā visa viņiem trūkst.

DDD: Ko varētu darīt mūsu valsts vadītāji?

ir skaidrs, priekšpēdējais piliens bija valodas referendums, tagad ir pēdējais piliens – jāveic repatriācija (brīvprātīga vai likumīga piespiedu – vienalga). Tā būtu nevis latviešu šovinisma sludināšana, bet svēta nacionālisma jūta

SVEICIENS!

VĒL CĪŅA NAV GALĀ UN NEBEIGSIES,
LĪDZ OKUPANTI NO MŪSU ZEMES
PROJĀM SKRIES!

Valters Rudzītis

Movladi Udugovs:

Tā saucamajā “reālpolitikā” nav nosodāmi cept olu kulteni uz kaimiņmājas ugunsgrēka uguns

Saruna ar **Movladi Udugovu** – bijušo Ičkerijas Čečenu Republikas informācijas un preses ministru, informācijas aģentūras “Kavkaz-Center” dibinātāju

Turpinājums no iepriekšējā numura

K.C.: Tu teici, ka karu neaptur miera sarunas. Bet viens no galvenajiem Ukrainas vadības lozungiem ir austrumos “atjaunot mieru par katru cenu”. Tūlīt pēc uzvaras vēlēšanās parādījās “Porošenko Miera plāns”. Kopš pašā sākuma šim plānam ir dziedātas slavas odas. To ir atzīts gan ANO, gan EDSO un Eiropas Padomē...

ir atjaunojams ar “miera pārrunām”, tad atliek tikai just līdzīgu ukraiņu tautai. Jo vairāk, kad šīs pārrunas tiek risinātas ar krieviem.

POLITIKĀ GRIBU DIKTĒ STIPRAIS

Movladi Udugovs: Nekad nedrīkst veikt pārrunas, vēl jo vairāk politiskus kompromisus, ja tevi

šīs ienaidnieks ir krievu agresors.

K.C.: Bet, ja nav pārrunas, tad kaut kādiem kontaktiem taču ir jābūt starp pretējām pusēm?

M.U.: Jā, ir vajadzīgas kaut kādas kontaktgrupas, kas risina kara rutīnas jautājumus – bēgļu koridorus, gūstekņu apmaiņu, pagaidu uguns pārtraukšanu liķu apglabāšanai utt. Taču nedrīkst iepīties pārrunās, kad pretinieks jūt savu spēka pārsvaru. Vēlreiz pasvītrotu, it sevišķi tas skar karu ar krieviem.

Krievi paši prasīs pēc pārrunām, bet šim nolūkam viņus vajag iedzīt nožēlojamā stāvoklī. Kā tas bija 1996. gada augustā operācijas “Džihad” laikā, kad 850 čečenu modžaheidi iegāja Groznijā un paralizēja 15 tūkstošu lielo okupantu karaspēku. Vēl nedaudzi simti modžaheidi kontrolēja okupācijas karaspēka ceļus un dislokācijas vietas visā Čečenijas teritorijā. Lūk, tad, lai glābtu pilnībā demoralizēto Krievijas armiju, Maskava uzdeva ģenerālim Ļebedjam steidzami sazināties ar čečenu pavēlniecību un sākt miera sarunas. Un ģenerālis Ļebedjs naktī ar mašīnu ielauzās Čečenijā no Daġestānas, lai satiktos ar ģenerāli Mashadovu. Turklāt viņš lielā ātrumā pārskrēja krievu blokpostēnus, riskēdams tikt savējo nošauts. Līdz tādai pakāpei bija vajadzīgas sarunas.

K.C.: Vispār jau es to visu atceros un saprotu, ka pirmajā krievu-čečenu karā un šajā krievu-ukraiņu karā atšķirību ir vairāk, nekā mēs pārskatījām. Masu saziņas līdzekļos tiek sacelta panika, kad 30-40 bruņutehnikas vienības šķērso Ukrainas robežu. Bet 1995. gada janvārī Groznijā iegāja 1,5 tūkstoši krievu bruņutehnikas vienību, un pilsēta kļuva par šīs tehnikas kapsētu. Un karoja vienkārša lauku tauta.

M.U.: Lai cik tas nav banāli – šeit ir galvenais gara spēks. Savus neticamos zaudējumus Groznijas triecienuzbrukumos krievu ģenerāli izskaidroja ar to, ka “jaunajiem krievu zaļknābjiem” pretī stāvēja “pieredzes bagātie dudajeviešu kaujinieki”. Šādi makaroni ērti tika kārti uz Krievijas iedzīvotāju ausīm. Neviens nenoticētu, ka vairums šo “pieredzes bagāto dudajeviešu” pirmo reizi turēja rokās automātu.

SABIEDRĪBA AR PAGRIMUŠU MORĀLI NAV DZĪVOTSPĒJĪGA

K.C.: Tīmeklis ir pārpildīts ar ukraiņu tēmu.

Cilvēki uzdod jautājumus politoloģijas, ekonomikas, sabiedrisko attiecību sfēras speciālistiem. Vairumam šo speciālistu ir nedaudz vairāk par 30 gadiem, bet viņi atbild pārliecinoši – zina ne tikai Putina plānus, bet arī to, cik viņam ir atļicis dzīvot, kad sabruks Krievija, lūdz saprast un piedot Eiropai, jo tur ir savu problēmu ir atliku likām, bet te vēl Ukraina uzkrīta uz galvas. Nevienam praktiski nav šaubu par eiro integrācijas nepieciešamību.

Movladi Udugovs: Vēl vairāk, pat tie, kuri pieturas stingrajai linijai, aicina mobilizēt valsti uz totālu kara pretošanos agresoram un aicina uzticēties tikai saviem spēkiem, – pat viņiem apspriešanas pēdējo stadiju vainago bēdīgi slavenā “eiro integrācija”.

Vilšanās Rietumos ir vietā. Virzību uz Eiropu taču pieņēma “Maidans”, un kā pašu par sevi saprotamu to pieņēma valsts vadība. Un Ukrainas prezidents izturas atbilstoši, riko braucienus te uz Briseli, te Vašingtonu, te Angliju uz NATO sēdi. Bet reālas palīdzības nav. Visur sagaida pieklājīga uzņemšana un pieklājīgs atteikums. Un šādās bezjēdzīgās politiskās pasēdēšanās var spēlēties “līdz otrajai Kristus atnākšanai”.

Lūk, tikko ieskandēja līgumu par kaut kāda bruņojuma piegādi Ukrainai, tomēr pat šajā minimumā nav nekāda konkrētuma.

K.C.: Pēc socnometnes sagrāves neviena no tās valstīm, izņemot Baltkrieviju, neieņēma patstāvīgu pozīciju starptautiskajā arēnā. Ukrainiņiem visādā veidā iedvēš, ka Kijeva nevar dzīvot un domāt patstāvīgi, ignorējot abas puses (ASV un Krieviju). Tā var tikai izvēlēties, kurai pusei pievienoties, un sākaņā ar savu spēku ieviest notikumu gaitā nelielos savus labojumus.

M.U.: Jā, Kijevai bija kaut kas līdzīgs politiskai doktrīnai. Sīkāk nezinu, bet tur tika atzīmēta Ukrainas nebloķēšanās. Politiskā doktrīna kļūst pieprasīta tikai tādās asās krīzes situācijās, kāda ir šodien. Un, ja kaut kas bāzes programmā bremzē attīstību vai ved strupceļā, vajag drosmīgi ieviest korektīvas. Nešaubos, ka Ukrainai vēl joprojām ir iespējas kļūt pašpietiekamai.

Tiem darboņiem, kuri neredz nekādas alternatīvas, izņemot eiro-integrāciju, ir jāsaprot, uz kuriem viņi aicina savu tautu. Iedomāsimies cilvēku, kurš pārlec pāri peļķei, lai no-

kļūtu sausā vietā. Ja viņš skatās tikai sev zem kājām un neredz tālāk par vienu soli, tad, pārlecot kārtējo peļķi, drīzi vien var nokļūst netīrumu grāvī.

Jā, no Eiropas ir ko pamācīties, ir ko pārņemt: augstas tehnoloģijas, ražošanas organizēšanas

morāli kā sabiedrības un valsts cementējošu pirmamatu. Cilvēces vēsture parāda, ka sabiedrība ar pagrimušu morāli nav dzīvotspējīga. Un cilvēki ar apšaubāmu morāli nevar būt ne par tēvzemes balstu, ne aizstāvjiem. Bet šī, varētu likties, dabiskā cil-

“Cilvēki ar apšaubāmu morāli nevar būt ne par tēvzemes balstu, ne aizstāvjiem. Bet šī, varētu likties, dabiskā cilvēciskā pozīcija dara uzmanīgus tos spēkus, kuri ir izveidojuši mūsdienu eiro-cilvēkus.”

kultūra, sociālais atbalsts, serviss u.c. Bet reizē ar to valsts limenī tiek kultivēts ateisms, sodomija, mērķtiecīga ģimenes un ģimenes vērtību demoralizēšana, sabiedrības atomizācija, reliģijas izsmiešana “mākslas” izskatā un kriminālsodi par neticību “holokaustam”.

Daži ukraiņu politiķi aicina stiprināt tradicionālās vērtības, ģimeni un

vēciskā pozīcija dara uzmanīgus tos spēkus, kuri ir izveidojuši mūsdienu eiro-cilvēkus. Tāda domāšana pie viņiem tiek saukta par “patriarhālu”. Eiropas glosārijā tas ir lamu vārds, kopā ar jauniem “homofobijas” vārdiņiem.

Turpmāk vēl...

*Tulkots no:
www.kavkazcenter.com*

VĒSTULE

SVEČU LIESMIŅAS PIE SARKANARMIEŠIEM BRĀĻU KĀPOS

11. novembra – Lāčplēša dienas – neatņemama sastāvdaļa ir plīvojošas sveču liesmiņas pie kritušo kapu plāksnēm Brāļu kapos. Svecītes tiek aizdegas arī pie visām Brāļu kapos apbedīto sarkanarmiešu, partizānu un sarkanarmijas politdarbnieku kapu plāksnēm. Arī pie Jāņa Čiņa, uz kura kapu plāksnes lakonisks uzraksts – “apakšpulkvedis”. Uzraksts, ka Činis bijis arī LPSR iekšlietu tautas komisāra Simona Sustina pirmais vietnieks un ka Čiņa paraksts ir uz 2479 izsūtīto latviešu lietām, būtu par garu, arī zvaigzne uz kapu plāksnes nomainīta ar krustu...

Vai svešās varas pārstāvju “integrācija” daudz ciestu, ja neatkarības cīņu piemiņas vakarā pie sarkanarmiešu kapu plāksnēm nemirdzētu sveču liesmiņas? Varbūt esam nobažījušies, ka tik nesapēmam niknus uzbrēcienus no Eiropas par cilvēktiesību neievērošanu – mums jau tur ir visādi deputāti?

Represētais patriots

PUVE ĀRLIETU MINISTRIJĀ

Turpinājums no 1. lpp.

Andris Rubins: Vēl nenobriedušie prāti sāks domāt, ka homoseksuālas attiecības ir pareizas, ka tās ir labas, lai tiktu augšā pa varas kāpnēm.

Andris Rubins: Man personīgi nepatīk arī tas, ka jaunažiem, kuri nav precējušies, rodas bērni. Ir jābūt atbildīgiem šādā gadījumā. Ja esi nolēmis dibināt ģimeni, kurā būs bērns, tad vispirms ir jāaprecas, ir jābūt stabilitātei – tas ir vajadzīgs arī sievietei. Katra normāla sieviete taču grib, lai vīrietis viņu apprec. Tāpat nav noslē-

ka nav bijis pilnīgi nekādas informācijas par pēdējām Saeimas vēlēšanām. Ārlietu ministrijai vajadzētu, pirmkārt, popularizēt, informēt par visām partijām, kas piedalās vēlēšanās. Bet Rinkēvičs tā vietā taisa sev reklāmu, aizliegdamas dažiem no Krievijas iebrukt Latvijā. Ārīškība, nevis īstens darbs! Daudzi jau viņam aizrādīja, ka tās ir viņa personīgās intereses. Starp citu, pēdējais, kuram viņš aizliedza iebrukt, ir septiņu bērnu tēvs, kurš Krievijā ir kritizējis homoseksuālismu.

patiesībā nav zināms – nav tādas statistikas. Vinstons Čērčils ir teicis: “Es neticu statistikai, jo pats esmu to viltojis.”

DDD: Vai jūs kā ārsts atzīstat homoseksuālismu par slimību? Mūsu avi- zē jau ir ticis rakstīts, ka psihi psihiatri to ir izsvītrojuši no slimību klasifikatora.

A.R.: Tā vairs nav klasificēta kā slimība, bet normāla tieksme tā nav. Nav normāla, dabiska tāda darbība, kas var iznīcināt cilvēci! Ir jau bijušas intervijas arī ar profesoru

pret šo perversiju, lai gan cīnās it kā par ģimeni. Bet kā tas izpaužas? Viņiem vajadzētu panākt Rinkēviča demisiju, bet viņi to nedara. Tas, protams, ir mans viedoklis.

DDD: Kādas veselības problēmas rodas no šīs sava dzimuma “mīlestības” – novirzes?

A.R.: Galvenais, manuprāt, ir psihiskais kaitējums. Ļoti grūti ārstējama ir šizofrēnija, bet homoseksuālisms, manuprāt, ir psihiska novirze, kas iegūta dzīves laikā. Varbūt ir kādi iedzimti gēni, bet pamatā jau, protams, par geju vai lesbieti kļūst dzīves laikā.

DDD: Cik noprotu, homoseksuāls akts sagrauj ne tikai psihi, bet arī ķermeni?

A.R.: Jā, protams. Ļoti sabojā attiecīgos muskuļus, kas var izsaukt dažādas nesaturēšanas u.tml.

DDD: Savulaik (nu jau netaisnīgi) Jānis Zālītis ar hipnozes palīdzību šādus cilvēkus sekmīgi ārstēja. Bet ir kāds apstāklis – homoseksuāli orientētajiem ir jāgrib izārstēties, un tikai tad tas kļūst iespējams. Taču, ja tiek izplatīta homoseksuālisma propaganda, viņi sāk lepoties ar savu perversiju, tad vēlēšanās kļūst veselīem līdzinās nullei.

A.R.: Tieši tā – viņi sāk lepoties. Tas īstenībā ir šovinisms – uzspiest visiem savu gribu. Turklāt šajā gadījumā ministrs tērē valdības, respektīvi, mūsu jeb tautas līdzekļus, bet nodarbojas ar psihiskas novirzes propagandu.

KRIEVIJĀ GEJU NECIENĪS!

DDD: Ārlietu ministrijas tiešais pienākums būtu pildīt Saeimas deklarāciju par Latvijas okupāciju, tātad novērst okupācijas sekas. Taču tas netiek darīts, tikmēr piektā kolonna vēl joprojām bradā mūsu ielas. Manuprāt, arī šī ir totāla ačgārnība jeb novirze no normālas lietu kārtības.

Andris Rubins: Protams. Domāju, ka Ārlietu ministrija baidās piekāties šim jautājumam. Tikai nesaprotu, kāpēc? Ārlietu ministrija un Rinkēvičs

Es nedomāju, ka tieši krievu tauta mums būtu nedraudzīga, bet viņu pašreizējā politika ir tāda. Tāpēc vajadzētu rīkoties daudz diplomātiskāk, lai patiešām aizstāvētu mūsu valsts un nācijas intereses.

Tomēr es domāju, kamēr mūsu ārlietu ministrs būs gejs, tikmēr Latvijas attiecības ar Krieviju neuzlabosies – viņš nevarēs neko nokārtot, jo viņu nerespektēs. Tikšanās reizēs arī ar Valsts prezidentu blakus jābūt ārlietu mi-

mūsu likumi.

DDD: Putinam ir repatriācijas programma. Latvijas ārlietu ministram būtu jāparūpējas, lai Putins atgūtu savus tautiešus, kuru pie mums ir krietni par daudz.

A.R.: Protams, Latvijas ārlietu ministram vajadzētu to veicināt, nodarboties ar aptuveni šādu propagandu: zini, Krievijā ir ļoti labi, jūs gaida Putins, brauciet prom! Nevis kā tagad propagandēt savu homoseksuālismu. Varbūt

“Es domāju, kamēr mūsu ārlietu ministrs būs gejs, tikmēr Latvijas attiecības ar Krieviju neuzlabosies – viņš nevarēs neko nokārtot, jo viņu nerespektēs.”

nistram. Bet Krievijā geju necienīs! Tādējādi nekas tur nevar sanākt – to vajadzētu saprast. Nevar valdībā būt cilvēks, kurš aizstāv kādas šauras, pret dabiskas intereses.

DDD: Jūsaprāt, vai okupantiem un kolonistiem būtu jāpaliek Latvijā? Vai tā saucamā integrācija būtu jāturpina?

A.R.: Es domāju, ka viņiem ir jārada iespēja atgriezties savā tēvu zemē – Krievijā.

DDD: Tātad jūs atbalstāt dekolonizāciju?

A.R.: Jā, visiem, kuri negrib atzīt Latviju, negrib mācīties un runāt latviešu valodā, kuriem ir pretenzijas pret latviešiem, pret latviešu tautu, ir jābrauc prom. Viņi uzstājas, ka šeit tiek ierobežotas tiesības, bet faktiski nav ļoļāli mums.

Uzskatu, ka pareizāk būtu, ja bērnudārzi un skolas būtu tikai latviešu valodā. Ja skolas ir krievu valodā, tad tās nevarējam finansēt no valsts līdzekļiem, bet no kaut kādiem citiem – no privātiem. Ir aizritējuši jau vairāk nekā 20 gadu – nesaprotu, cik ilgi mēs varam viņus sponsorēt, uzturēt. Ja bērnudārzs būtu tikai viena valoda, nebūtu problēmu – bērni iemācītos šo valodu. Un skolās tāpat – visiem vajadzētu būt vienai programmai, nevis katram sava. Nav pareizi teikt, ka jāmacās savā dzimtajā valodā – ja esi piedzimis Latvijā un esi Latvijas pilsonis, tad mācies latviešu valodā. Vai tad var būt Latvijas pilsonis ar Krievijas pasi? Ja gribi Krievijas pasi un savu dzimto valodu, tad brauc uz Krieviju.

DDD: Ušakovs ir Latvijas pilsonis, iemācījies latviešu valodu un pat runā latviski, bet ļoļāls latviešu tautai viņš nav...

A.R.: Es piekrišu un arī domāju, ka viņš nav ļoļāls. Viņš taču parakstījās par krievu valodu kā otru valsts valodu. Lojalitātei, pirmkārt, jau ir jābūt PAR latviešu valodu kā vienīgo valsts valodu Latvijā, jāatzīst visas mūsu tiesības,

varam Krievijas tautiešiem pat palīdzēt aizbraukt. Mums taču ir ļoļāli celtieki, varētu Krievijā celt viņiem mājas. Protams, Krievija par to maksātu, bet mūsējie palīdzētu celt. Ja mēs uzprasītu Eiropas Savienībai, arī tā mums iedotu naudu, ja patiešām gribēsim atbrīvoties un palīdzēt Krievijas pilsoņiem aizbraukt uz viņu tēvzemi.

Un vēl. Tiem latviešiem, kas ir Krievijā, jāpalīdz atgriezties Latvijā. Rietumu trimdas latvieši ir bagāti, tāpēc var atgriezties, nopirkt dzīvokli un dzīvot, kā grib. Šobrīd presē tiek runāts par latviešiem, kas pēdējā laikā ir devušies uz Rietumvalstīm darba meklējumos – vieni varbūt grib, citi negrib atgriezties. Bet Krievijā mītošos esam atstājuši novārtā. Ārlietu ministrijai un valdībai nav politikas, kas viņiem palīdzētu repatriēt.

Mums ir ļoti daudz neredzētu māju. Varētu radīt valsts fondu – kāds var teikt, ka tas ir sociālais vai kaut kas tam līdzīgs, bet es uzskatu, ka visām jaunajām ģimenēm būtu jānodrošinātas vai divistabu dzīvoklis, kurš pieder valstij, un viņiem būtu jāmaksā tikai īre. Ja tev, teiksim, ir 2 bērni, tad par īri jāsamaksā, piemēram, 50 procenti; ja ir 3 vai vairāk bērnu, tad nebūtu jāmaksā vispār. Arī latviešiem, kas grib atgriezties no Krievijas, varētu piedāvāt valsts dzīvokli vismaz sākotnēji par brīvu – bez īres maksas. Tie taču ir mūsu tautieši, mūsu pilsoņi, un viņi saprastu, ka mēs par viņiem domājam. Tiem, kas ir Īrijā, tāpat varētu piedāvāt kaut kādu palīdzību, kaut vai zemi vai bezprocentu kredītu. Kredītu gan nav viegli atdot, bet, ja ceļ māju, tad, kamēr tā nav apmaksāta, lai tā pieder valstij, kas atbrīvo no nodokļiem.

Turpmāk vēl...

Intervēja
Līga Muzikante

pums, ka mums, Latvijā, ir liela laulību šķiršanas statistika. Es domāju, ka tas viss ir šīs propagandas rezultāts.

Savā atklātajā vēstulē rakstīju arī, ka valdībai vajadzētu nodarboties ar jaunatnes patriotisko audzināšanu. Gribu redzēt, ko Edgars Rinkēvičs ir darijis jaunatnes patriotiskajā audzināšanā?

DDD: Viņam ir citas – daudz privātākas – intereses...

A.R.: Ja viņš atklāj savu nedabisko orientāciju, tad lai nosauc, cik no ārlietu sektora darbiniekiem arī tādi ir. Daži jau ir atzinuši, ka paši ir homoseksuāli un jūtoties dikti labi. Protams, ka viņi jūtas labi, jo viņu ministrs ir homoseksuāls. Lato Lapsa bija uzdevis Rinkēvičam jautājumu, kāpēc viņš brauc komandējumos ar savu biroja vadītāju, kurš arī, kā izrādās, ir homoseksuālists? Es nezinu, vai viņš saņēma atbildi, bet viss liek domāt, ka Ārlietu ministrijā tik tiešām nodarbojas ar privātām lietām, nevis valsts interesēm. Tāds ir mans viedoklis. Es uzskatu, ka ministrija strādā slikti – neefektīvi!

DDD: Televīzijā gan viņa darbība tiek slavēta.

A.R.: Nupat biju Amsterdamā. Viesnīcā, kurā dzīvoju, strādāja kāda Latvijas pilsona, un viņa sacīja,

Es gribētu redzēt, lai mūsu preces vairāk tiktu eksportētas gan uz Krieviju, gan uz Ukrainu, gan citurieni. Tas būtu Ārlietu ministrijas tiešais darbs, nevis tikai domāt par homoseksuālu kontaktiem.

TAS RADA PSIHISKU UN FIZISKU KAITĒJUMU

DDD: Jūsaprāt, nokurienes rodas pederasti un lesbietes? Nav jau tā, ka bērns piedzimst homoseksuāls.

Andris Rubins: Varbūt vienai daļai ir kaut kādas tieksmes...

DDD: Tieksmes uz izvīrtību?

A.R.: Grūti pateikt. Ļoti svarīga loma, kā jau teicu, ir audzināšanai. Arī propaganda un citi blakus efekti var būt izšķiroši, piemēram, prostitūcija, izvarošana utt. Lasām, ka, piemēram, Rumānijā ir vecāki, kas pat savus nepilngadīgos bērnus sūta prostitūcijā. Savukārt kolonijās, cietumos nepilngadīgie un arī citi tiek izvaroti. Tāpat narkotiku iespaidā tādi var kļūt. Ir jau arī sportisti (Vācijā, Amerikā u.c.) un pat treneri homoseksuālisti. Citi karjeras dēļ kļūst par tādiem.

Cik ir homoseksuālu, tas

Kalnbērzu, ar profesoru Stradiņu, un viņi tāpat atzīst, ka nodarboties ar homoseksuālismu nav normāli.

Homoseksuālisma propaganda ir graužoša, jo apdraud arī mūsu mazās nācijas pastāvēšanu. Latviešiem jau tā ir zema dzimstība. Liela daļa, kas spējīgi radīt bērnus, ir emigrējuši, jo viņus neapmierina valdības darbs, nospiegtā ekonomika. Žurnālos, internetā aprakstīts, ka Rinkēvičs “treknajos gados” ir uzkrājis 230 000 latu vai eiro, ko normāla ģimene nav spējusi izdarīt. Un viņš lepojas, ka ir gejs. Kāds labums no tā ir Latvijas valstij un tautai? Nekāds. Bet pienāks laiks, kad viņš prasīs, lai

“Homoseksuālisma propaganda ir graužoša, jo apdraud arī mūsu mazās nācijas pastāvēšanu. Latviešiem jau tā ir zema dzimstība.”

viņam maksā pensiju, lai gan nav atražojis nevienu cilvēku.

Kā jau teicu, homoseksuālisma propaganda, ko tagad veic arī ārlietu ministrs Rinkēvičs, ir pretēja mūsu nācijas interesēm. Diemžēl es neesmu vēl dzirdējis, ka t.s. nacionāli Saeimā būtu izteikušies

izsakās, ka ir vajadzīgas kādas pastiprinātas sankcijas pret Krieviju Ukrainas jautājumā. Manuprāt, pret Krieviju nevajag vērsties vairāk, kā to dara, piemēram, Vācija un citas Eiropas Savienības valstis. Latvija ir maza valsts, un ir nepieciešama samērojamība.

Elita Veidemane: Ja es būtu vīrietis, gribētu iestāties Zemessardzē

Saruna ar žurnālisti Elitu Veidemani

Turpinājums no iepriekšējā numura

LIPĪGIE GLIEMJI

Elita Veidemane: Kad uzzināju, ka Valdim Dombrovskim piešķirts Triju zvaigžņu ordenis (otrās pakāpes), es saķēru galvu! Nodomāju: cik zemu ir jākrīt Ordeņu kapitulam, lai ko tādu vispār izdarītu! Par ko Dombrovskim piešķīra ordeni? Par to, ka viņš paklausīgi izpildīja visas Briseles pavēles?

DDD: Viņš izveda no krīzes...

E.V.: Nezin kāpēc šajā izvešanā no krīzes no Latvijas izbraukuši vairāk nekā 300 tūkstoši cilvēki?

DDD: ...Dombrovska veiksmes stāsts. Žēl, ka šajā stāstā latviešu tautai netika ievēlēta daļa veiksmes.

E.V.: Varam jau pasmierties par to visu, bet tā ir bezkaunība! Vai Dombrovskis jau nav pietiekami atalgots ar 22 tūkstošiem eiro mēnesi lielu algu?

DDD: Kam jānotiek, lai latvieši beidzot uzvarētu tautā iesakņojušos nodevības garu, atbrīvotos no saliktajiem mugurkauliem?

E.V.: Pirms 25 gadiem es to zināju, bet tagad vairs nezinu. Viss ir kardināli mainījies. Toreiz diezgan vientiesīgi uzticējāmies visam, ticējām skaistajiem aicinājumiem un ideāliem. Toreiz nevarējām iedomāties, ka būs cilvēku grupa, kuri uzkāps uz mūsu, vientiešu, pleciem un iekāps, kur gribēs. To visu nezinājām. Toreiz pilnīgi viennozīmīgi zinājām tikai to, ka jāklūst brīviem no Padomju Savienības, ka Latvijai jābūt brīvai valstij. Un cilvēki (vienkārši

cilvēki) toreiz ar gaišām sejām un tīrām sirdīm gāja uz to. Tagad vairs nezinu, kas ir vajadzīgs, lai mainītos attieksme pret visu, kas notiek. Nezinu, vai pēc kaut kāda laika šo vietu vispār varēs saukt par Latviju. Varbūt tā būs kaut kāda Eiropas nomale, piemēram, teritorija, ko apzīmēs ar ciparu 945 – tāda maziņa teritorijā ar kaut kādu brīvdabas muzejiņu, kur varēs apskatīties, kādi tur bija tautastērpi, mājas u.tml.

DDD: Etnogrāfiskais muzejs, kur tūristi brauks skatīties, kā dzērves barojas... Diemžēl sabiedrībā reti kurus tas interesē, vairums nevēlas pat par to runāt – sak', atkal tu par to politiku! Labāk par teātri, kultūru, par kaut ko skaistu.

E.V.: Jā. Mēs aizejam uz teātri, bet no tās teātra dotās sajūtas pa kaut kādiem ceļiem atkal aizejam pie tās pašas politikas. Politika ir visa pamats. Un tā politika, ko šobrīd veido valdošie, vienkārši ir nepieņemama.

DDD: Melu "morāle", ko īsteno pie varas esošie, saindē arī sabiedrību. Liekulība, nodevība, savtīgums kļūst par normu.

E.V.: Diemžēl tā ir. Un visi tie, kurus jau pārvēlēja neskaitāmas reizes, ir iemācījušies tik veikli pārliecināt savu auditoriju, ka daudz vairs nav jāpiepūlas. Katrai partijai pamatā ir konstants elektorāts, kas balso par viņiem, bet jaunajām partijām jāatrod kas ļoti interesants, skandalozi, lai piesaistītu uzmanību. Piemēram, Latvijas Reģionu apvienība tika Saeimā tāpēc, ka tur bija Artuss Kaimiņš, tā ka partija var apzeltīt viņam vai nu degungalu, vai ausis, vai

vēl ko citu un pateikties no sirds... Ne jau politikas dēļ viņi tika iekšā – Reģionu apvienībai pagaidām nav izteiktas politiskās līnijas vai nišas.

DDD: Šajā pēcvēlēšanu laikā, valdības veidošanas procesā, manuprāt, ļoti spilgti atklājās cilvēku

"Toreiz pilnīgi viennozīmīgi zinājām tikai to, ka jāklūst brīviem no Padomju Savienības, ka Latvijai jābūt brīvai valstij. Tagad vairs nezinu, kas ir vajadzīgs, lai mainītos attieksme pret visu, kas notiek."

vēlme pēc amatiem. Kā tev šķiet, vai viņi sev pajautā, vai vispār varēs ko labu izdarīt konkrētajā amatā, vai viņiem pietiks prasmes?

E.V.: Vai redzi kaut vienu iemeslu, lai kaut ko tādu kāds sev pajautātu?!

DDD: Es sev pajautātu...

E.V.: Tāpēc jau tu arī tur neesi. Tur jābūt cilvēkiem ar partijisku pārliecību – es tur eju, jo man liek.

DDD: Tad jau kā padomju laikos – iet tur, kur partija liek.

E.V.: Bet, protams, kā gan citādi?! Ja partija izlems, tu būsi finanšu ministrs, ja nepiekritīsi – ārā no partijas! Un, kā izrādās, nemaz nav tiks slukti būt par ministru: Viņķele, aizstāvot ideju palielināt ministriem algas, no Saeimas tribīnes pateica, ka ministriem ir nedeklarēti ienākumi, ka ministri ienākumus "pa kaktiem saņē un pēc tam dabū savas dividendes no tiem darbiem, kas ir ministra laikā darīti", ka pastāvot kaut kāda īpaša stipendiju sistēma. Viņa tāpat no savas pieredzes pasaka, ka viņai

arī kaut ko kāds pienes. Interesanti, vai ne?

DDD: Viņa droši vien runāja par citu partiju ministriem, jo "Vienotība" taču cīnās pret korupciju.

E.V.: Tad jau Zaķim tiešām ir jānoliek mandāts, ja viņš cīnās pret korupciju.

DDD: Viņi pret to mazo

korupciju – ja parāds ir liels, tas nav jāatdod. Miljonu nevari atdod, lai paliek.

E.V.: Nuja, mazi parādi godu nedara.

DDD: Jā, ja nevari aizņemt 10 miljonus, tad tu neesi mūsējais.

E.V.: Loģiski, tādu naudu jau nevar atdot. Ja Saeima ir sabiedrības spogulis, tad dzīvojam kā čusku bedrē. Solvita izdārīja gudri – viņa pabīdīja Čigāni Izglītības ministrijas virzienā, lai visi pāris dienas par to skalā balsī nīgtu, un uzmanība tika novērsta no fakta, ka Solvita nav tikusi Saeimā. "Vienotībā" ir Solvitas bloks un Čigānes-Viņķeles bloks, kuri savā starpā "klapējas", bet uz āru tēlo vienotību. Tāpēc jau Artuss Kaimiņš saprata, ka tur ir istā aktieru trupa – ar viņu kopā 99 labākie aktieri. Tā ka viss ir pareizi.

DDD: Varbūt labāk slēgt Nacionālo un Dailes teātri – ietaupītu līdzekļus, jo mums taču pietiek ar vienu teātri Jēkaba ielā?

E.V.: Jā, abi lielie teātri patiesībā var iet sēņot.

NEKULTURĀLĀ KULTŪRA

DDD: Kultūras ministrija iegūs brīvus līdzekļus un beidzot varēs atbalstīt 2015. gadā gaidāmo praidu.

Elita Veidemane: Tiešām, tas ir tik skaisti!

DDD: Paliek slikta dūša par to, cik Latvija kļuvusi nekulturāla, ja pat Kultūras ministrija atbalsta pederastu izrādīšanos.

E.V.: Es par to rakstīju komentāru, jo mani tas dziļi satricēja, bet Kultūras ministrija man atsūtīja atbildi, ka viņi nefinansējo šo pasākumu, tikai morāli atbalsta mākslas centru "kim?", kurā notiks daļa praida pasākumu. Bet kāpēc ir jāatbalsta laikmetīgās mākslas centrs "kim?", ja tas atbalsta praidus? Vai tiešām Kultūras ministrijai vajag būt uz tām pašām afixām, kur ir praidi, kur

Foto: F64, publicitātes foto

ir "Mozaika"?

Es nesaprotu, kā kultūras ministre Dace Melbārde ko tādu pieļauj. Gudra, nacionāli domājoša ministre. Manuprāt, Jaunzeme-Grende arī bija laba kultūras ministre. Jā, viņa bija īpatnējs cilvēks, bet viņai bija ļoti labas idejas, viņa taču uzsāka un arī uzvarēja cīņu ar Žagara ēru Latvijas Nacionālajā operā. Toties toreizējais premjers Dombrovskis viņu padzina no ministres vietas. Būtu bijis labi, ja Dombrovskis atvainotos Žanetai Jaunzemei-Grende, bet, protams, viņam tas neienāca prātā.

DDD: Manuprāt, arī partija, kuru pārstāvēja Jaunzeme-Grende, neizturējās cienīgi. Diemžēl "Visu Latvijai!" jau iepriekš ir parādījuši nedraudzīgu attieksmi pret saviem biedriem, kuri uzdrošinās pateikt patiesību, kas nepatīk valdošajai koalīcijai. Prātā nāk Iesalnieka izteikumi pēc Breivika izraisītās traģēdijas Norvēģijā. Iesalnieks jau neattaisnoja slepkavu, tikai pateica patiesību, kādēļ šādi cilvēki rodas. Vai Nacionālā apvienība aizstāvēja savu biedru?

E.V.: Es arī gribētu no viņiem sagaidīt aktīvāku darbību, aizstāvēt savējos. Tomēr jāatzīst: nacionāli Žanetu aizstāvēja, tikai viņu balss bija par vāju, jo tajā reizē uzvarēja neolibērāļu pārspēks. Taču es jau izteicos par latviešiem, kas nespēj pateikt savu viedokli. Man kā vienkāršam, naivam vēlētajam gribas, lai tā partija, par kuru es balsoju vēlēšanās, aizstāvē savu konkrēto ideju un savus cilvēkus.

DDD: Bet ja viņiem nav idejas?

E.V.: Nu, tad nav mums par ko runāt ar tādiem politiķiem.

DDD: Edgars Kramiņš mūsu laikrakstā ļoti precīzi pateica, ka ar politiku ir jānodarbojas visiem, bet tas nenozīmē, ka visiem jāsež Saeimā. Bet cilvēkiem jau ir vienalga...

E.V.: Tāpēc jau valsts arī dzīvo uz tā vienalga. Nav

mums līdera, kas pateiktu – veči, tagad darīsim tā. Nav mums tāda līdera. Toties ir daudzi politiķi – tādi glumi gliemji, kas lien, atstājot aiz sevis slapju sliedi, un nekad nenokrīt. Jo pielip. Pie ministru krēsliem, deputātu krēsliem.

DDD: Kur ir kultūras darbinieki, kāpēc viņi par to klusē?

E.V.: Es to mēģinu izdibināt arī savās intervijās, bet nevienam nav variantu, kāpēc kultūras cilvēki par to nerunā.

DDD: Varbūt problēma ir tā, ka tas, kurš uzstājas kā kultūras cilvēks, varbūt tāds nemaz nav?

E.V.: Ļoti grūti vispār definēt, kas ir kultūras cilvēks – varbūt tā būs mūsu kaimiņu tante, kas pārdod olas un kartupeļus, – viņa lasa avīzes, nelamājas, viņai ir savs taisnīgais spriedums par visu, jaunībā lasījusi daudz grāmatu. Varbūt viņa ir vairāk tas kultūras cilvēks, nekā tie, kas par tādiem sevi definē. Un vārds intelligence (интеллигенция) vairāk ož pēc padomju laikiem. Tie bija ļoti apmaksāti ārsti, partijas darbinieki, gleznotāji, kuri gleznoja partijas biedrus, sociālistu uzvaras, rakstnieki, kuri rakstīja par tām. Tā bija intelligence. Tam visam ir tā padomju laika piesmaka. Domāju, ka labāk būtu lietot vārdu intelektuāli. Bet šodien lielākā daļa intelektuāļu klusē. Iespējams, ka nav pienācis vēl tas kritiskais punkts, ko nāksies pārkāpt, lai cilvēki sāktu runāt.

DDD: Vai mums Latvijā vajag laikmetīgās mākslas, modernisma muzeju?

E.V.: Privāti investori savu naudu var ieguldīt, kur vien vēlas. Bet termins "laikmetīgā māksla"... Acīmredzot Latvijā ir daudz visādu instalāciju, kuras nav, kur izvietot, tādēļ arī runā par šāda muzeja nepieciešamību. Es tādu "mākslu" nesaprotu. Bet tas, protams, ir gaudmes jautājums.

Turpinājums 6. lpp.

Elita Veidemane: Ja es būtu vīrietis, gribētu iestāties Zemessardzē

Turpinājums no 5. lpp.

DDD: Varbūt tieši tās trūkums... Kādreizējā kultūras ministre Demakova teica, ka laikmetīgā māksla ir kā augstākā matemātika, kuru visiem nav iespējams saprast.

Elita Veidemane: Jā, "zemiem" prātiem tas nav domāts. Ja tāda ir laikmetīgā māksla – trīs debilas figūras, kas Ļeņina pieminekļa vietā uzstādītas pie Ministru kabineta, kur spraucas ārā kaut kāda melna tautu meita un vēl tur kaut kas..., tad es, piedod, necentišos "izaugt" līdz "tam" limenim.

goriskas. Taču, manuprāt, tur ir tukšums – tas pats caurvējš, par ko sākumā teicu. Par "modernās mākslas" uztveri ir tāda anekdote: ja pie kāda durvīm noliek sūdu čupu, tā ir instalācija, bet, ja liecīs vēl piezvana un metas bēgt, tad tā ir performance.

MAN GRIBAS TICĒT...

DDD: Nobeidzot mūsu sarunu, vēlos atgriezties pie notikumiem Ukrainā un pie to ietekmes uz lat-

"Ļoti grūti vispār definēt, kas ir kultūras cilvēks – varbūt tā būs mūsu kaimiņu tante, kas pārdod olas un kartupeļus, – viņa lasa avīzes, nelamājas, viņai ir savs taisnīgais spriedums par visu, jaunībā lasījusi daudz grāmatu. Varbūt viņa ir vairāk tas kultūras cilvēks, nekā tie, kas par tādiem sevi definē."

DDD: Acīmredzot tas tiek apzināti darīts, lai degradētu cilvēka skaistuma sajūtu. Ja visi tāpat kā tu riebumā novērsies no debilām figūriņām, tad būs jāmaina arī aktieri Saeimā.

E.V.: Viss – gan politikas, gan "laikmetīgās mākslas" spiediens – degradē cilvēka kultūras uztveri, un viņiem neglītāis sāk šķist normāls. Man mākslā gribas redzēt gan skaisto, gan neglīto, bet jēdzīgās proporcijās. Ir attēloti arī neglīti cilvēki un neglītas lietas, bet tam ir kaut kāds mērķis.

DDD: Un galvenais, lai ir ietekmīgi, sabiedrībā atziti kritiķi-apdziedātāji, kuri mēģina iestāstīt, ka "laikmetīgās mākslas" darbā ir dziļa jēga.

E.V.: Neredzu tur jēgu. Bet varbūt tikai es viena neredzu, varbūt citi redz. Tāpēc nebūsim tik kate-

viešiem. Vai, tavuprāt, Ukrainā notiekošais pamodinās latviešos dzimtenes mīlestību?

Elita Veidemane: Man gribētos ticēt, ka veselais saprāts nācijai tomēr ir saglabājies. Ja es būtu vīrietis, es gribētu iestāties Zemessardzē. No vienas puses tas ir pašsaglabāšanās instinkts, no otras puses – tā ir disciplīna, bet treškārt – tas ir patriotisms. Es domāju, tam vajadzētu pareizi nostrādāt, pareizi nospēlēt šajā situācijā. Zemessardzē cilvēks nestājas tāpēc, ka viņam gribas šaujamo panēsāt, bet gan tāpēc, ka viņš vēlas aizstāvēt savu Tēvzemi. Man gribas ticēt, ka viss ies pareizajā slīdēs – ļoti gribas ticēt.

DDD: Paldies tev par sarunu!

Intervēja Liene Apine

TIESLIETU MINISTRIJA IZŠĶĒRDĒ LAIKU UN NAUDU

Aicinājums uz tiesas sēdi

2014. gada 26. novembrī plkst. 12:00 Rīgas apgabaltiesa (Rīgā, Brīvības bulvārī 34, tiesas zāle Nr. 204) atklātā tiesas sēdē izskatīs Tieslietu ministrijas apelācijas sūdzību par Rīgas Centra rajona tiesas spriedumu, ar kuru tika nolemts piezīt no Tieslietu ministrijas 11 000 latu lielu kompensāciju par laikraksta "DDD" galvenās redaktores Līgas Muzikantes nepamatoto apsūdzēšanu.

Jau esam rakstījuši, ka Rīgas Centra rajona tiesas tiesnese Maira Griķe, spriežot taisnīgu tiesu, š.g. 17. aprīlī nolēma pilnībā apmierināt Līgas Muzikantes prasību pret Latvijas valsti Tieslietu ministrijas personā par morālā kaitējuma atlīdzināšanu saistībā ar nepamatoto, brutālo kriminālvajāšanu un apsūdzībām "noziegumos pret cilvēci".

Atgādinām, ka pirms dažiem gadiem Drošības policija un prokuratūra mēģināja notiesāt laikraksta "DDD" redakcijas darbiniekus, lai ierobežotu preses brīvību mūsu valstī un liegtu rakstīt par deokupāciju un dekolonizāciju. Šo represiju rezultātā, piemēram, pret

Līgu Muzikanti tika ierosinātas un uz tiesu nosūtītas divas krimināllietas pēc Krimināllikuma 78. panta pazīmēm. Taču tiesa visus "DDD" veidotājus, arī Līgu Muzikanti, attaisnoja. Ņemot vērā to, ka nepamatota apsūdzība "noziegumos pret cilvēci" personai nodara ļoti dziļu morālu kaitējumu, Rīgas Centra rajona tiesa nolēma piezīt no Tieslietu ministrijas 11 000 latu

lielu kompensāciju Līgas Muzikantes labā.

Tā vietā, lai samaksātu Līgai Muzikantei morālo kompensāciju, Tieslietu ministrija, kuru visu šo laiku vada Nacionālās apvienības "VL-TB/LNNK" ministri, iesniedza apelācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā. Tādējādi Rīgas Centra rajona tiesas spriedums nav stājies spēkā, un tiesvedība turpinās. Ar šādiem nevajadzīgiem

tiesu procesiem valsts ierēdņi, šajā gadījumā Tieslietu ministrijas vadītāji, ne vien nevajadzīgi noslogo tiesas, bet arī izšķērdē valsts līdzekļus. Un vēl – vai tiesāties pret laikrakstu "DDD" jautājumā par morālo kompensāciju saistībā ar absurdo krimināllietu ir nacionāli noskaņota ministra cienīgi?

Ikviena "DDD" lasītājs būs gaidīts tiesas sēdē 26. novembrī!

Kad tika izskatīta krimināllietā pret "DDD" veidotājiem, mūsu avīzes lasītāji pie Augstākās tiesas bija noorganizējuši piketu

Vai KRIEVU VALODAI ir jāpiešķir īpašs statuss?

Andrejs Lucāns

Burtniekos

Kustības "Eiropas krievu iniciatīva" veidotājs Igors Vatoļins meklē atrisinājumu krievvalodīgo problēmai: "Bet tad kādā tālā luksoforā vajag iedegt zaļo gaismu par tā saucamiem krievu jautājumiem un piedāvāt ceļa karti, lai maziem soliņiem atrisinātu gan nepilsoņu jautājumu, gan situāciju ar krievu valodu. Par latviešu valodas statusu piekrit visi, bet kāds ir statuss krievu valodai? [...] Tas nozīmētu, ka vai nu ierakstot likumā "reģionālās valodas" vai "nacionālo minoritāšu" vai kaut kādu statusu – ne valsts valodas statusu, vai arī vienkārši latviešu valodām amatpersonām jāatzīst un skaidri jāpasaka,

ka krievu valoda līdztekus latviešu valodai ir Latvijas bagātība un ka varam pelnīt ar krievu valodu." (Latvijas Avīze. 29.10.2014.).

Ka svešvalodu zināšana ir bagātība, neapstrīdu. Taču, ja krievi būtu ņēmuši vērā Ļeņina padomu, ka "...jāpieņem visstingrākie noteikumi par nacionālās valodas lietošanu cittautilbu republikās, kas ietilpst mūsu savienībā, un šie noteikumi jāpārbauda sevišķi rūpīgi. Nav šaubu, ka ar dzelzceļa dienesta vienotības iegāšanu, ar fiskālās vienotības iegāšanu u.tml. pie mums, pastāvot mūsu pašreizējam aparātam, ieviesisies milzums tīri krieviska rakstura ļaunprātību. Cīņai ar šīm ļaunprātībām nepieciešamas sevišķas izgudrošanas spējas, nerunājot jau par to, ka tiem, kas šo cīņu sāks, jācīnās no visas sirds. Šeit būs vajadzīgs sīks kodekss, ko kaut cik sekmīgi sastādīt spēj tikai nacionāli, kas dzīvo attiecīgā republikā," – tad šodien nepastāvētu vajadzība Krievijas Prezidentam V.Putinam aizstāvēt krievus, kas par savu dzīvesvietu ir izvēlējušies citas valstis ar citu valodu un mentalitāti.

Ja V.Putins savukārt būtu iepazinies un izmantojis Ļeņina ieteikumu attiecībā uz ukraiņiem, ka "Ukrainas teritorijā KKP biedriem praksē jārealizē darbaļaužu masu tiesības mācīties dzimtajā valodā, kā arī lietot to visās padomju iestādēs, visādi darbojoties pretī rusifikatoriskiem mēģinājumiem atstumt ukraiņu valodu otrā vietā... Nekavējoties jāgādā, lai visās padomju iestādēs būtu pietiekams skaits kalpotāju, kas pārvalda ukraiņu valodu, un lai turpmāk visi kalpotāji prastu runāt ukraiņu valodā. (V.I.Ļeņins "Par nacionālo un nacionāli koloniālo jautājumu")", tad mūsdienās nebūtu notikusi Krimas okupācija un neveidotos teroristu perēkli Luhanskā un Doneckā.

Man nav iebildumu pret krievvalodīgo patiesu integrāciju latviskajā vidē, taču integrējamajam jāieņem viens nerakstīts likums jeb, kā teiktu Holms savam palīgam: "Elementāri, Vatson, neej ar savu dziesmuģrāmatu svešā baznīcā!" Te arī tas suns aprakts!

Mūsdienās runāt par krievu valodas tiesībām Latvijā motivē PSRS (Krievijas) realizētās Latvijas okupācijas, kolonizācijas un rusifikācijas nelikvidētās sekas. Tā ir Saeimu ielaista neatrisināta kom-

pleksa problēma. Lai ar to tiktu galā, nevis "luksoforā vajag iedegt zaļo gaismu", kā to vēlas Igors Vatoļins, bet gan jāsameklē starptautiskās nostādnes un likumi par okupāciju, kolonizāciju un jāķeras pie problēmas tiesiskas atrisināšanas.

Igors Vatoļins iesaka šo problēmu atrisināt evolūcijas ceļā, nelikvidētās sekas pakāpeniski leģitimējot. Tas jau ir mēģināts 25 gadus, taču, kā liecina referendums par krievu valodu kā otro valsts valodu, neveiksmīgi. Šī I.Vatoļina iecere man asociējas ar kā vienu no mūsdienu Krievijas "maigās varas" metatāzēm.

Ja īpaša statusa piešķiršanu krievu valodai pieprasa Krievijā, kur pamatnācija ir krievi, un ja tās lietošanu un pastāvēšanu cauri gadsimtiem apdraud, piemēram, ķīniešu vai latviešu valoda un mentalitāte, tad atbildei viennozīmīgi vajadzētu būt: jā, krievu valodai jāpiešķir īpašs statuss! Ja krievi par savu dzīvesvietu ir izvēlējušies citu valsti, ar citu pamatnācijas valodu un mentalitāti, piemēram, Ķīnu vai Latviju, tad atbildei viennozīmīgi drīkstētu būt tikai: nē, krievu valodai nav jāpiešķir īpašs statuss!

Rinkēvičs IR... UN KAS ESAM MĒS???

Aivars Gedroics

Nesen “Vienotības” ārlietu ministrs E.Rinkēvičs nāca klajā ar publisku paziņojumu, ka viņš ir *pidars* jeb, kā pats izteicās, *gejs* (tas ir barbarisms no angļu valodas, kam oriģinālā ir vairākas nozīmes – jautrs, raibs, skaists; šo vārdu visā pasaulē sev kā “politisks korektu” apzīmējumu ir pieņēmuši vīriešu kārtas homoseksuālisti), un viņš ar to lepojas. Juridiski pareizi gan šo personu būtu dēvēt par pederastu (tā jau no Senās Romas laikiem apzīmē vīriešus, kas kopojas ar vīriešiem), kura vienkāršots pārveidojums sarunvalodā ir *pidars*.

Par šo faktu nebūtu jābrīnās. Visiem zināms, ka ES valda cionistu-masonu-pederastu mafija (bieži pieminēts fakts manās publikācijās), ko savukārt vada, komandē un finansē žīdu miljardieris Soross. Praktiski visi varturi ES valstīs ir šīs mafijas iecelti vai pat tās locekļi. Arī Latvijā visas Saeimā pārstāvētās partijas, manuprāt, pakļaujas šai mafijai, bet “Vienotība” šajā ziņā sevišķi izceļas.

Nav šaubu, ka Rinkēvičs pie ārlietu ministra amata tika tieši savas seksuālās orientācijas dēļ. Tāpat nav šaubu, ka arī publiskai atklāsmei savu orientāciju viņš nodeva ne jau mirkļa emociju uzplūdā, ne jau savas gribas pēc... Manuprāt, viņš izpildīja savu maizes devēju pavēli... Kāpēc tā tika dota, mēs, protams, precīzi nezinām, bet, iespējams, ka viņam arī bija laiks iesaistīties tā dēvētajā “tolerances skolā” *homofobajiem letiņu aborigēniem*.

Pateicoties tam, ka Rinkēvičs iekļāva “melnajā sarakstā” dažus īpaši naidīgus Krievijas šovinistus, kas “sakritības pēc” izrā-

dījās arī pederastu nīdēji, viņa reitings Latvijas iedzīvotāju acīs bija viens no augstākajiem ministru vidū. Savukārt viņa un viņa vadītās ministrijas **nāids pret legendāro latvju tautas varoni Herbertu Cukuru** bija zināms galvenokārt tiem, kas regulāri apmeklēja Rinkēviča “tvitera” kontu un skatās ĀM mājas lapu..., un tādu cilvēku sabiedrībā nav vairumā. Izskanējušais paziņojums, ka šis “jaukais” cilvēks ir “gejs”, varētu netiešā veidā ietekmēt tautu, liekot secināt, ka laikam jau visi “geji” ir tik “jauki” un “patriotiski” kā E.Rinkēvičs. Kā rāda turpmākie notikumi, tad gluži bez pamata šādas cerības diemžēl nav bijušas.

Klausoties prātulojumus LR1 “(Ne)Brīvajā mikrofonā” par to, ka kāda kuram esot daļa, ar ko viņš guļ, ka tik kā cilvēks un ministrs labs, – ar rūgtumu jāsecina, ka tā dēvētā “smadzeņu pidarizācija” ir skārusi jau vairs ne tikai mūsu jauno paaudzi... (es vairāk kā jebkurš radioklausītājs zinu, kā šajā pārraidē tās vadītāji prot “atlasīt” *pāreizos* zvanītājus, un tomēr...)

Nostājai par to, ka cilvēka seksuālā orientācija ir tikai viņa privātā darīšana, var piekrist divos gadījumos: ja viņš neieņem valsts nozīmīgu amatu un ja viņš ar to neplātās publiski. Pretējā gadījumā tā no viņa privātās klīst jau par **visas valsts mēroga darīšanu**.

No tā, kādi ir mūsu tautas priekšstāvji, pasaulē spriež par visu mūsu tautu. Ja mūsu ministri ir *pidari*, tad gribot negribot mēs kopumā tiekam uzverti kā “*pidarnācija*”. Ja mūs šis fakts apmierina, tad varam vien ļaut “patriotiskajam” un “neaizstājamajam” Rinkēvičam turpināt citīgi strādāt valsts “labā”. Ja nu tomēr mēs gribam sevi pozicionēt kā normālu, dabiski seksuāli orientētu tautu, tad tādi “taisnās zarnas operatori” kā Rinkēvičs būtu jātur no varas stūres lielgabala šāviena attālumā. Augstākais, ko viņam varētu atļaut darīt, – uzņemties ĀM sētnieka pienākumu pildīšanu, tā teikt, mēslu kulstītājam lai ir darbs ar mēsliem.

KĀ DABŪT RINKĒVIČU NOST NO AMATA?

Šis jautājums nav vienkāršs, taču principā ir realizējams. Uzreiz jākonstatē, ka no Saeimā pārstāvētajām partijām laikam neviena viņa demisiju pieprasīt neiedrošināsies. Premjere Straujuma jau ir publiski izteikusies, ka pilnībā atrodas Rinkēviča pusē un esot gatava pat apspriest, kā iedzīvināt tautā viņa ieteiktos grozījumus likumdošanā, lai *pidariem* un *lezbām* būtu iespējas noslēgt tā saukto “partnerattiecību līgumu”. Šādi viņa uzskatāmi apliecina, ka tai pašai mafijai vien kalpo.

Cieņu Rinkēvičam par viņa izrādīto *drosmi* izrādījis arī “SC” līderis, naturalizētais okupants N.Ušakovs. Zinot, ka šis tips ik pa laikam mēdz nēsāt kaklarotu, šāda nostāja neizbrīna... ZZS arī nekas nav sakāms nosodāms Rinkēviča rīcības sakarā, galu galā arī viņi sevi pozicionē kā *mūsdienīgu, eiropiešu* partiju. Dabiski, ka klusē

no amata... Tomēr es saprotu arī, cik tas ir sarežģīti izdarāms – nav mums ne vienota centra, kas tādas aktivitātes vadītu, ne arī īpašas vēlmes tautā aktīvi politiski darboties. Taču arī individuāli varam gana daudz panākt.

Kas mums liedz **katram personīgi sūtīt vēstuli uz ĀM ar prasību Rinkēvičam beigt blamēt mūsu valsti un nāciju un labprātīgi atbrīvot ieņemamo amatu seksuāli normālam cilvēkam?! Katrs mēs to varam izdarīt, ja vien gribam.**

Ja nu kāds ļoti šaubās par savām literāta spējām un uzskata, ka nespēs neko sakarīgu uzrakstīt, tad lai vismaz nokopē vai no interneta izdrukā A.Gardas izdotās grāmatas “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts” grāmatas vāka attēlu un nosūta to Rinkēvičam.

Tāpat visiem interneta lietotājiem būtu jāsameklē Rinkēviča “tvitera konts” un neslēpti jāpauz sava attieksme pret šo, manā vērtējumā – pretīgo zemcilvēku, rakstot tajā indīgus paziņojumus un komentā-

“...Rinkēvičs būtu jātur no varas stūres lielgabala šāviena attālumā. Augstākais, ko viņam varētu atļaut darīt, – uzņemties ĀM sētnieka pienākumu pildīšanu, tā teikt, mēslu kulstītājam lai ir darbs ar mēsliem.”

arī “brašie zēni” no “VL”. Un kur tad vēl koalīcijas stabilitāte, bailes pazaudēt siltās vietīņas labi apmaksātajos amatos... Arī “jaunā” opozīcija Sudrabas un ekstravaganā Kaimiņa personā, izrādās, nav nekādi “homofobi” un visticamāk ir gatavi jebkurā laikā respektēt mūsu līdzpilsoņu “īpašās vajadzības”. Tātad atliek secināt, ka Saeimā un valdībā Rinkēviča un viņa orientācijas pretinieku nav. Bet kā ir ar mūsu tautu kopumā? To nu laiks rādīs...

“Ko mēs varam darīt?” – kāds man var pajautāt. Ļoti daudz ko! Vislabākais variants, protams, būtu pēc Ukrainas parauga iziet ielās un neizklist tik ilgi, kamēr odiozais *pidars* un viņa draudzene *Asā Meiča* nav labprātīgi atkāpušies

rus (tvitera kontā, starp citu, nav iespējams bloķēt pieeju tā lietotājam nevēlamām personām).

Tāpat būtu jāzvana arī uz Latvijas Radio un pie katras iespējas jāatgādina, kā Rinkēvičs ar savām izdarībām blamē mūsu valsti un tautu. Ja zvanītāju būs gana daudz, visiem muti nekad Tomsons&Co nespēs aizbāzt...

Un, protams, atkal un atkal ir jāstāsta jaunajai paaudzei, kāda nosodāma parādība ir homoseksuālisms, un vēl vairāk nosodāmi ir ar tā piekoptānu lielties!

Ja mēs rīkosimies šādi, kā ieteicu, Rinkēviča rīcība nesīs pilnīgi pretējus augļus plānotajiem. Savukārt, ja mēs neko nedarīsim un ļausim visam ritēt savu gaitu, paredzu, ka turpmāk mūsu varturu vidū atklāsies vēl ne mazums *pidaru* un *lezbu*... Un piepildīsies sen zināmā atziņa: **katrai tautai ir tādi vadoni, kādus tā ir pelnījusi!** Vai tiešām mēs esam pelnījuši vien seksuālus kropļus? To rādīs nākotne...

**PAR LATVIJU –
BRĪVU NO DAŽĀDA
VEIDA PERVERSIEM
IZDZIMTENIEM –
CĪŅAI UN UZVARAI
SVEIKS !!!**

AIVARS LEMBERGS PAR EDGARU RINKĒVIČU

Kamēr vairāki politiķi Latvijā demonstrē “piepīdarotu smadzeņu tehniku”, tikmēr Ventspils mērs Aivars Lembergs par Latvijas Republikas ārlietu ministru Edgaru Rinkēviču pasaka skaidri un gaiši: “Godīgi sakot, man ir pilnīgi vienaldzība, kā viņš izmanto savu dzimumlocekli vai tūpli. Man tas ir pilnīgi vienaldzība. Tā ir viņa privāta lieta.” Bet... “Es domāju, ka valdības loceklis, ārlietu ministrs, nodarbojoties ar homoseksuālista propagandu, nodara kaitējumu, jo tā dzīvnieku suga, kura nevairojas, tā izmirst, un vairošanās instinkts ir dabīgs, kas piemīt visām dzīvām radībām. To pārtraucot, tās izmirs.”

Citāti no “Apollo.lv” materiāla

“Jūs nedrīkstat būt LR ārlietu ministrs!”

Profesora Andra Rubina
ATKLĀTĀ VĒSTULE

LR ārlietu ministram Edgaram Rinkēvičam

Es, ārsts, profesors, Andris RUBINS, nesaprotu, kāpēc un kam tika veltīts Jūsu paziņojums, ka Jūs esat homoseksuāls?

Homoseksuālistu es vērtēju kā anomāliju. Es, Rinkēviča kungs, uzskatu, ka Jūs nedrīkstat būt LR Ārlietu ministrs.

Pēc manām domām, Jūsu paziņojums, ka Jūs esat gejs (homoseksuāls) ir apkaunojums Latvijai, Latviešu tautai un iedragā mūsu Latvijas prestižu.

Pēc neoficiāliem datiem homoseksuāli cilvēki ir ap 10% un daļa no viņiem ir ar iedzimtu tieksmi, daļa izveidojušies par homoseksuāliem bērnībā, jaunībā, tos izvarojoš, narkotiku iespaidā, apmānīti ar dažādiem labumiem, piespiedu prostitūciju.

Protams, cik zināms, dažās rietumu valstīs, piemēram, Nīderlandē, homoseksuālu cilvēku skaits ir augstāks, un tas ir saistīts ar augsto prostitūciju, narkomāniju, homoseksuālista reklāmu u.c.

**“Pēc manām domām, Jūsu paziņojums,
ka Jūs esat gejs (homoseksuāls) ir
apkaunojums Latvijai, Latviešu tautai
un iedragā mūsu Latvijas prestižu.”**

Jūsu paziņojums, pēc manām domām, dara lielu ļaunumu Latvijas jaunatnei un sabiedrībai, jo ar savu paziņojumu Jūs (arī “Vienotība” un valdība, kas Jūs atbalsta) reklamējat homoseksuālistu Latvijā, kas nav pieņemami lielākajai daļai Latvijas iedzīvotāju un ir graužoši Latvijas pašreizējā demogrāfiskajā situācijā.

Ja Jūs esat homoseksuāls, tā ir Jūsu privāta lieta, un Jums kā LR valdības ministram, pēc manām domām, nebija tiesības to publiskot un reklamēt.

Ja Jūs reklamējat, ka esat homoseksuāls, tad es iesaku Jums atteikties no LR ārlietu ministra amata un turpmāk strādāt citā darbā, bet nebūt LR valdībā, jo man un daudziem Latvijā nav pieņemams, ka ministrs var būt homoseksuāls un to reklamēt.

Vai Jums un LR valdībai ir plāns jaunatnes patriotiskajai, arī militāri-patriotiskajai, audzināšanai?

Andris RUBINS

ārsts, profesors,

Latvijas Universitātes katedras vadītājs,
5 bērnu tēvs

Edgars Rinkēvičs

@edgarsrinkevics FOLLOWS YOU
Latvijas Republikas ārlietu ministrs/
Minister of Foreign Affairs of the
Republic of Latvia

Latvija/Latvia

TWEETS 7,594 FOLLOWING 1,852 FOLLOWERS 14.3K FAVORITES 1,027 LISTS 1

Tweets Tweets & replies Photos & videos

Edgars Rinkēvičs @edgarsrinkevics · 11h

I proudly announce I'am gay... Good luck all of you...

990 1.4K

LAI MOSTAS LATVIJA KĀ FENIKSS NO PELNIEM!

Mēs esam viena no laimīgākajām tautām – mums ir sava tēvu zeme un 1918. Gada 18. novembrī dibināta valsts, kur latvju tauta var attīstīties, kopt savu kultūru un runāt mātes valodā.

Mūsu mīļā Latvija radās kā Fenikss no pelniem, tā tika izcīnīta Brīvības cīņās – atbrīvojāties no vācu muižniekiem un no Krievijas cara verdzības un pārkrievošanas. Pārcietām arī 50 gadu sarkanā Kremļa okupācijas jūgu. Tas nespēja salauzt latvju tautas dzimtenes mīlestību. Par Latvijas brīvību cīnījās nacionālie partizāni, nacionālās pretošanās dalībnieki. Līdz atmodās un kājās cēlās latvju tauta (taču Kremļa okupanti, kolonisti un pašmāju kolaboranti diemžēl netika padzīti).

Mums ir jāciena sava tēvu zeme. To mīlot Jānis Jaunsudrabiņš ir teicis tuvos vārdus: “Latvieti, lai kur tu atrastos, piemini Latviju.”

Daudzas tautas, smokot svešu okupantu jūgā, cīnās par savu valsti, un uz brīvības altāra iet bojā tūkstošiem cilvēku. Lielākā tragēdija un netaisnība ir palestīniešu tautai, kur uz Palestīnas zemes netika dibināta Palestīnas valsts, bet līdz zobiem bruņojies imperiālistu agresors – Izraēla, kas tagad nesodīti nogalina un okupē palestīniešu tautu. Par savu valsti cīnās kurdi, baski, katalonieši, čečeni, tautas Krievijas jūgā un citur pasaulē.

Izgāžot dusmas uz Latviju par sadzīvi, mēs spļau-

jam katlā, ko paši ēdam. Vēlēšanas, manuprāt, ir vienīgais nevardarbigais veids, tāpat kā referendums, lai patriektu zagļus, blēžus, kakla kungus, “Vienotības” politbiroja jūgu, kangarus, komunistus, čekistus, neliešus, un pat ir iespējams mainīt valsts iekārtu. Ja nav tuva partija, tad ir mazākais ļaunums par ko balsot...

Savu tēvu zemi varam viegli pazaudēt, izrādot tai vienaldzību un naidu. Bet to atkal iegūt var būt neiespējami. 5.kolonna Sudetijā, Ukrainā, Latvijā... Tikai Sudetijā un Ukrainā tā sagaidīja X stundu. Kura būs nākamā?...

Milēsim un rūpēsimies par savu tēvu zemi, kur tika mūsu šūpulis kārts un māte mūs ieaijāja skaistajā latviešu valodā! Latvju tauta tikai zem brīvvalsts – patiesi atbrīvotas 1918. gada 18. novembra Latvijas Republikas – sarkani balti sarkaniem karogiem var būt atkal kungi savā tēvu zemē. Tad nebūsim par peramajiem zēniem pēc Kremļa fašistu, Izraēlas vai Briseles uzbrēciena!

Nokratīsim no pleciem svešos ielikteņus, jo cīņa par Latvijas brīvību nekad nebeidzas. Lai ātrāk piepildās Finka paredzējuma nobeiguma daļa.

Saules mūžu Tev, Māt Latvija! Dievs svēti Latviju!

Lotārs Stūre
Kripatiņu dzīves un mīlestību arī
Mātei Latvijai ziedojis
represētais brīvības cīnītājs

**LNF bankas konts
ziedojumiem
laikrakstam “DDD”**

Latvijas Nacionālā fronte
(Reģ.Nr. 40008033014)

**Swedbank (SWIFT kods: HABALV22);
konts: LV40HABA0551034053378**

**Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.**

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2014

Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: A/S Swedbank;

Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378

Galvenā redaktore: **LĪGA MUZIKANTE**

Redaktors vietniece: **LIENE APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 – 4,
Rīga LV-1019**

tāl./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.FRONTE.LV**

E-pasts: **DDD@FRONTE.LV**

Iespiests: *SIA “Latgales druka”,*
Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

VARASKĀRE NACIONĀLĀS APVIENĪBAS STILĀ?

Andris Petrovs

Pagājis mēnesis, kopš esam ievēlējuši jauno Saeimu, taču joprojām atrodamies krustugunīs, kas tiek izšautas no Latvijas sadalītās sabiedrības dažādām frontes pusēm. Nu ļoti pie varas kārojās tikt “nodokļu optimizētājam” Dzintaram Zaķim, par kuru vairākos vēlēšanu iecirkņos Latgalē nobalsojuši neticami daudz vēlētāju, tūdaļ arī sākās apšaušana no pretējās frontes – Zaķis dāsni dalījis naudaszīmes, lai tik tiktu ievēlēts un arī turpmāk shēmojot un manipulējot varētu iegūt pašlabumu, kas, protams, ir katra “Vienotības” partijas biedra pamatuzdevums. Šo rindu rakstītājs savām acīm nav redzējis, ka Zaķis kādam būtu devis “kāpostu”, tāpēc arī nevar apstiprināt šī fakta esamību. Toties šo rindu rakstītājs var apstiprināt citu faktu. Stāsts šoreiz nebūs par varaskāro “Vienotību”, bet par varaskāro Nacionālo apvienību. Un atkal jau notikumi saistās ar Latgali.

No Nacionālās apvienības saraksta visai necilās devītās pozīcijas Latgales vēlēšanu apgabalā startēja Aleksandrs Korņilovs, kurš (saskaņā ar *cvk.lv* sniegto informāciju par deputāta kandidātu) ir “Global Consulting Services” finanšu direktors un turklāt kādam ir dāsni aizdevis nieka 150 000 eiro. Korņilo-

vam ir arī īpašums Rīgā un no citām personām irēti īpašumi Jūrmalā un Daugavpilī, kā arī iepriekš minētā Zaķa iecienītais “Volvo XC-60” un ekskluzīvais “Jaguar S type”.

Būsim reāli – tikt ievēlētam Saeimā no Nacionālās apvienības devītās pozīcijas Latgales vēlēšanu apgabalā bija visnotaļ nereāli, lai gan Korņilovs centās, kā mācēdams, arī pievērsdams uzmanību ar veselu rakstu sēriju, kas publicēti vairākās interneta vietnēs, jo īpaši jāuzsver *naciona-laapvieniba.lv*, kur zem vairākiem tekstiem atrodams paraksts: Nacionālās apvienības Daugavpils nodaļas vadītājs Aleksandrs Korņilovs.

Sakarā ar to, ka rakstu skaits nebija nekāds mazais, lai pārāk neizceltu savu personību, zem dažiem materiāliem Korņilovs ir uzlicis grupveida parakstu: Nacionālās apvienības Daugavpils nodaļa. Un tomēr Korņilovs ir nasks uz parakstīšanos, un ar viņa roku parakstītos materiālus publicē arī interneta vietnes *irl.lv*, *providus.lv*, *satori.lv*, iespējams, ka vēl arī citas. Tikai ir viena nianse – ar šiem materiāliem Korņilovam nav nekāda sakara, jo viņa vietā tos ir uzrakstījuši pilnīgi citi cilvēki. Un to šo rindu rakstītājs apgalvo pilnīgi droši, jo arī pats ir bijis viens no viņiem, tikai atalgojumu par darbu gan nav saņēmis. Uz visām sa-

runām par samaksu atbildes ir bijušas dažādas – un nevis klasiskais “samaksāšu rīt”, bet gluži pretējais

vēlēšanu apgabalā sācis figurēt uzņēmējs Aleksandrs Korņilovs, kurš agrāk vispār politikā nekādi

«Global Consulting Services» finanšu direktors, Nacionālās apvienības Daugavpils nodaļas vadītājs Aleksandrs Korņilovs

Foto avots: <http://providus.lv/users/10724>

un nekaunīgi melojošais: “Vakar pārskaitīju, šodien saņemsi.”

Stāsts, protams, nav tikai par nesāņemto atalgojumu, stāsts ir par to, kādi cilvēki Latvijā raujas pie varas: manuprāt, nekaunīgi meli, afēristi, shēmatāji, manipulatori un pašlabuma guvēji. Interneta vietnē *fronte.lv* 2014. gada 21. septembrī ir publicēts Aivara Gedroica raksts “12. Saeimas vēlēšanas gaidot...”. Citāts: “...Vēl “VL” sarakstā Latgales

sevi nav parādījis, un es nekad arī neesmu dzirdējis viņu runājam latviski...” Šo rindu rakstītājam jāpiebilst, ka dažu rakstu tēmas Korņilovs tik tiešām ir ieskicējis krievu valodā. Jāpiebilst, ka arī elektroniskajā sarakste ar Korņilovu liecina, ka latviešu valodas rakstība deputāta kandidātām ir vienkārši nekāda. Bet tas jau atkal ir cits stāsts, kura iespējams nosaukums ir: “Kurp virzās Nacionālā apvienība?”

KAS IR NACIONĀLISMS vai Augstākās nacionālās vērtības

Gina Rudēvica

Augstākās nacionālās vērtības – kādas tās ir? Pirmkārt, tā ir dzimtenes mīlestība, kas arī ir nacionālisma pamatelements. Jo vairāk attīstīta dzimtenes mīlestība kādā tautā, jo stiprāka tā būs kā nācija (lai arī cik skaita ziņā maza tā būtu). Tikpat liela vērtība ir arī valodai – tā ir tautas gaismas, tautas dvēseles mūzika. Garīgi atmodies cilvēks līdz pat savai nāvei neaizmirsīs savas mātes valodu (sirds valodu) – arī svešumā dzīvodams.

Trešais nacionālisma

pamatelements ir tautas dziesmas – dainas, kurās atainojas tautas ticība, cerība un mīlestība. Hēgelis ir teicis: “Tautas ir pasaules ideju trauki.”

Nevis miglainais kosmopolitisms radījis visas kultūras vērtības, bet gan tautu ciltis un nācijas.

Mēs ikviens esam saistīti ar savas tautas likteni, tādēļ nesam sirdi atbildību par savu nāciju. No savas nācijas mums ir miesa un dvēsele, valoda un domāšanas veids. Tik dziļām ir jābūt nacionālisma saknēm. Nācija un tauta ir apvienota ar kopēju valodu, teritoriju, kopējām kultūras vērtībām, kas arī ir pati tauta ar dievišķām īpašībām: saprātu, dzīvesveidu, tikumu un politisko iekārtu. Nacionālisms ir tautas dvēsele, tautas saprāts un tautas sirdsapziņa

Nacionālisms tikai tad ir varens, kad tas savā valstī uztur stingru likumību, jo likumība, kas garantē tautas pastāvēšanu un attīstību, ir nācijas spēks, un tas, pretēji internacionālismam, veicina progresu. Pa-

“Brīvība nenožīmē visu iegribu īstenošanu, bet likumību – un tikai tai ir jāvalda nācijas dzīvē.”

reizi ir jāizprot savas tautas sāpe. Likumi nav jāizdod, lai ar tiem lielotos un ielietu kārtējo ķeksīti atskaitē, bet gan, lai vairotu savas tautas un valsts labklājību. Ļoti liels svars ir vispusīgai izglītībai. Ar tās palīdzību tiek atņemtas sviras demagoģijai un viltus mācībai. Ar vēstures piemēriem jāatmasko sociālisma mācības meli. Galvenokārt cilvēkā ir jāattīsta ne tikai viņa instinkti (kā tas notiek tagad), bet viņa saprāta iedīgļi, estētika un ētika.

Brīvība nenožīmē visu iegribu īstenošanu, bet likumību – un tikai tai ir jāvalda nācijas dzīvē. Ir jāsaprot, kas ir kas, un kas ir vaj nav pieļaujams.

Šeit, kur šodien plaukst un zeļ (saimnieko) internacionālais kapitālisms un okupantu masas, mūsu tauta iet bojā. Beidzot tai ir jāatmostas no miega un jāierauga, kas notiek

apkārt, jo atrodamies jau kapa malā. Pagātnes notikumi parāda, ka tauta aiziet bojā sava iekšējā naivuma dēļ. Vispirms tā izvirst, kā jau tas ir noticis daudzās valstīs (un tagad arī Latvijā) – tad izmirst.

Piecelsimies, tautieši! Atvērsim acis un iztaisnosim muguras. Atgūsim savas vērtības, savas tautas un valsts patieso brīvību. Paskatīsimies uz pasaules notikumiem, un iedarbināsim savu domāšanu. Nepieļausim arī uzspiestās perversijas, kas ir ne tikai cilvēces negods, bet dara galu tās esībai. Vai būsīm vēl rīt, par to jādomā šodien.

Mums taču reiz bija sava valsts, ko dibināja mūsu senči. Vai šodien drikstam pieļaut tās galu? Nē, un vēlreiz nē!

Lai Dievs mūs apžēlo un piedod mums mūsu šī brīža glēvumu un palīdz piecelties!